

На пръв поглед има значителни промени в получените коефициенти на йерархия в сравнение с тези от 1990 г.: ако за 1990 г. признакът с максимален коефициент на йерархия е относителният дял на емигрантите със средно образование (x_6) заедно с коефициента на емигрантите по образование (x_8), то за 2000 г. признакът с най-голяма значимост за анализа е равнището на емиграция на лицата с висше образование (x_3). На второ място по значимост е относителният дял на емигрантите със средно образование (x_6) с коефициент на йерархия $\lambda = 0.84$, следван непосредствено от общото равнище на емиграция (x_4). Останалите три признака са с коефициенти на значимост, по-малки от 0.5.

Изводът е, че при избора на факторни променливи, които участват при образуването на интегралната оценка (и за двете години), акцентът се поставя на емигрантите с висше и средно образование, т.е. залага се на лицата, притежаващи определена квалификационна и образователна степен.

Следващата стъпка от алгоритъма е определянето на еталон за развитие за 2000 г.: $z_{03} = -0.93$ (САЩ); $z_{04} = -0.85$ (САЩ); $z_{06} = -2.35$ (САЩ); $z_{08} = -2.28$ (България); $z_{11} = -0.74$ (Исландия); $z_{12} = -0.45$ (Парагвай). При половината от признаците водещо място заема САЩ, което означава минимално равнище на емиграция при лицата с висше образование, минимално равнище на емиграция (общо) и минимална стойност на относителния дял на емигран-

тите със средно образование. България запазва водещото място за факторен признак x_8 (определящ общо структурата на емигрантите по образование), което се дължи на максималната стойност при относителния дял на емигриралите от България лица с основно образование (табл. 8) - 52.8% за 2000 г. За последните два признака (x_{11} и x_{12}) еталонът е съответно за Исландия и Парагвай. При тях трябва да се вземе предвид, че те са наименовани величини (брой емигранти съответно с висше образование и общо) и зависят от общия брой население на всяка държава.

След определяне на разстоянието между отделните единици (държави) и еталона на развитие се съставя интегралната оценка (d_i). За улеснение на тълкуването освен интегрална оценка е включена и рангова оценка. Както вече беше споменато, колкото интегралната оценка клони към нула ($d_i \rightarrow 0$), толкова по-добра е оценката за страната - донор на емигранти, и обратно. Какви са резултатите след изпълнението на алгоритъма за 2000 г.?

Първите места при ранговото и интегралното оценяване се заемат от страните Беларус (0.1796), Литва (0.2347), България (0.2615), Чехия (0.2678), Украйна (0.3217), Естония (0.3413), Унгария (0.3716) и т.н. Общото между тези държави е, че те са бивши социалистически републики и че повечето от тях (като изключим Беларус и Украйна) са страни - членки на ЕС, от 2004 г. (България - от 2007 г.). За всички тях се наблюдава ниско равнище на емиграция -